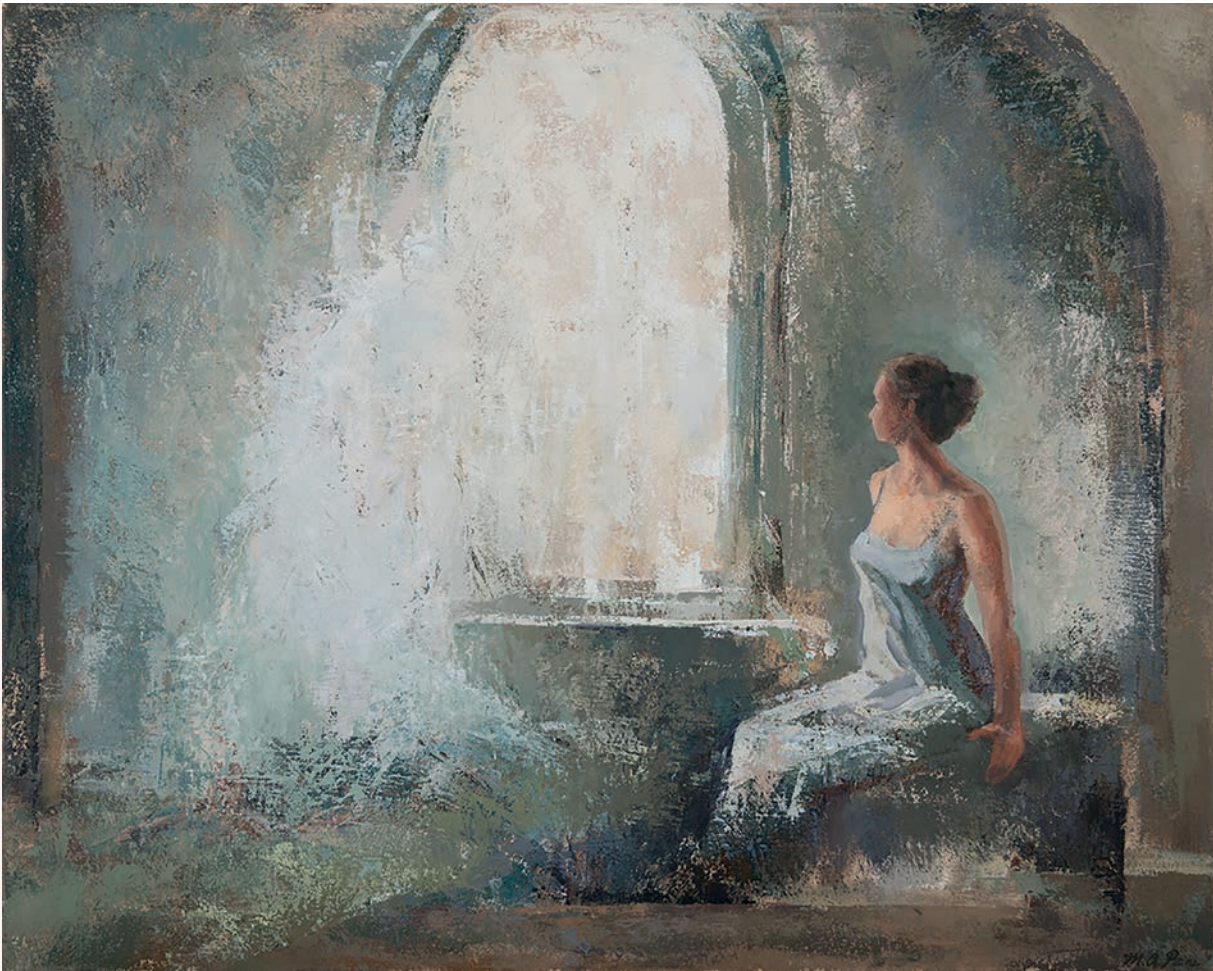

Kerst: God vernedert(d)

Straks vieren we weer Kerstmis.

Het begon allemaal met de aankondiging tot Zacharias dat zijn vrouw Elisabeth een kind zou baren, en enkele maanden later volgde de aankondiging aan Maria dat ook zij zwanger zou worden en de moeder zou worden van de Verlosser.

en verhoogt(d)

Wanneer beide vrouwen elkaar ontmoeten spreekt Maria een gebed uit, waaruit volgend uittreksel komt:

Hij toont Zijn macht en de kracht van Zijn arm en drijft uiteen wie zich verheven wanen. Heersers stoot Hij van hun troon, wie gering is geeft Hij aanzien. Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven, maar rijken stuurt Hij weg met lege handen ¹.

Het komt een beetje vreemd over dat Maria het heeft over arm en rijk, over heersers en over wie gering is. Je zou haast denken: over wie heeft ze het? Bij nader inzien gaat het natuurlijk over haar eigen situatie en die van Elisabeth. Tegelijk, en zeker niet toevallig, onthult ze hier een fundamenteel kenmerk van Gods karakter.

Beide vrouwen waren zwanger geworden op een bijzondere manier. Elisabeth was een oudere vrouw, die haar hele leven verlangd had naar een kind, maar onvruchtbaar was. In die tijd rustte daar een stigma op: een vrouw die onvruchtbaar was, die was het niet helemaal. Wellicht had ze Gods ongenoegen opgewekt, dachten de burens. Elisabeth zegt:

“De Heer heeft Zich mijn lot aangetrokken. Hij heeft dit voor mij gedaan opdat de mensen me niet langer verachten” ².

Elisabeth en Zacharias, vrome, gelovige mensen werden ‘verhoogd’, de schande van het kinderloos zijn was weggenomen, ze zouden de vreugde van het ouderschap kennen, eindelijk voor ‘vol’ aanzien worden, en hun zoon Johannes zou de profeet van de Allerhoogste worden, de wegbereider van de Heer zelf.

Ook Maria’s zwangerschap was bijzonder. Ze werd ongehuwd zwanger, wat haar in een zeer kwetsbare situatie bracht. Ongehuwd zwanger zijn was een precaire situatie, in de ogen van de burens was je dan heel laag gevallen. Echter: haar bovennatuurlijke zwangerschap zou de Messias voortbrengen. Iedere moeder in Israël had wellicht het stille verlangen om de mama van de Redder te mogen worden. Wat een eer! Maria werd uitermate verhoogd. In die mate zelfs dat er een hele cultus is ontstaan rond haar persoon.

Waarom vertel ik dit? Wel, beide vrouwen waren de eersten in wie de profetie van Maria tot uiting kwam. Vanuit hun nederige positie, vanuit hun schande zelfs (kinderloze moeder, ongetrouwde moeder), werden ze uitermate verhoogd en werden hun diepste verlangens als moeder vervuld.

**De moeders van
Jezus en Johannes
werden ze
sleutelfiguren
in Gods heilsplan
om de wereld
te redden.**

Lees online

Maar er was natuurlijk meer aan de hand: als de moeders van Jezus en Johannes werden ze sleutelfiguren in Gods heilsplan om de wereld te redden.

Het is me sterk opgevallen dat het thema ‘verhogen en vernederen’ prominent aanwezig is in het Lucasevangelie. Dat blijkt uit de prediking van Jezus:

Gelukkig jullie die arm zijn, want van jullie is het koninkrijk van God. Gelukkig jullie die honger hebben, want je zult verzadigd worden. Gelukkig wie nu huilt, want je zult lachen. Gelukkig zijn jullie wanneer de mensen jullie omwille van de mensenzoon haten en buitensluiten en je naam door het slijk halen. Wees verheugd als die dag komt en spring op van blijdschap, want jullie zullen rijkelijk beloond worden in de hemel.

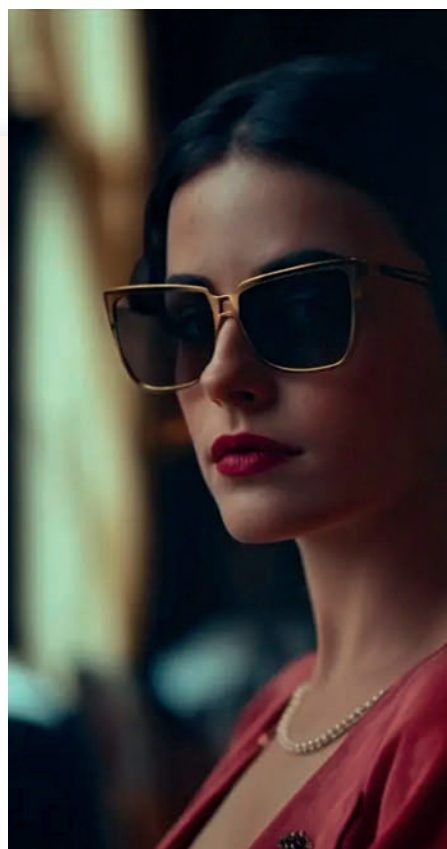
Maar wee jullie die rijk zijn, jullie hebben je deel al gehad. Wee jullie die nu verzadigd zijn, want je zult hongeren. Wee jullie die nu lachen, want je zult treuren en huilen. Wee jullie wanneer alle mensen lovend over je spreken...³

We zien in deze verzen duidelijk het principe dat

wie zichzelf vernedert, verhoogd zal worden. Wie daarentegen zichzelf verhoogt, zal uiteindelijk vernedering ondergaan.

We mogen niet veralgemenen en ik heb niet de pretentie om een psycholoog te zijn, maar arm zijn, honger hebben, verdriet hebben gaan vaak hand in hand met een nederige houding, terwijl rijk zijn, verzadigd zijn, alom geprezen worden kan leiden tot een trotse houding. In verband daarmee zegt Jezus het volgende:

Hij vertelde de genodigden een gelijkenis, want Hij had gezien hoe ze de ereplaatsen voor zichzelf kozen. Hij zei tegen hen: Wanneer u door iemand wordt uitgenodigd voor een bruiloft, kies dan niet de ereplaats, want misschien is er wel iemand uitgenodigd die voorname is dan u, en dan moet uw gastheer tegen u zeggen: “Sta uw plaats aan hem af”. Dan zult u beschaamd de minste plaats moeten innemen. Als u wordt uitgenodigd, kies dan de minste plaats, zodat uw gastheer tegen u zal zeggen: “Kom toch dichterbij!” Dan wordt u eer betoond ten overstaan van iedereen die samen met u aan tafel aanligt. Want wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en

wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.⁴

Het tafereel dat Jezus hier schetst spreekt, denk ik, iedereen aan. Stel je voor dat je ergens een plaats inneemt, en men gaat je vragen om wat verder achteraan te gaan zitten... Anderzijds moet het geweldig zijn om naar voor te worden geroepen om aan de eretafel plaats te nemen. Heb je er al eens opgelet hoe politici plaats kiezen voor een persfoto? Je herkent onmiddellijk de pikorde! Maar misschien heeft Jezus het in Lucas wel een beetje over de Hemelse Bruiloft. Stel je voor dat je daar gevraagd wordt om wat dichterbij de Grote Gastheer te mogen aanliggen. Wat Jezus hier aanraadt is

Door het hele evangelie zien we dat Jezus vooral oog heeft voor wie in de wereld de minsten zijn.

bijzonder logisch en verstandig, maar gaat helemaal in tegen ons gevoel van eigenwaarde. Zoals velen ben ik opgevoed met de gedachte dat je alles in het werk moet stellen om jezelf te verhogen door je scholing, door je rijkdom, je huis, je kleren, je auto, je houding, je mentale ingesteldheid – je mag geen zwakheid vertonen. Je moet wat bereiken, je moet iemand zijn, jezelf verheffen.

Door het hele evangelie zien we dat Jezus vooral oog heeft voor wie in de wereld de minsten zijn. We noemden al Elisabeth en Maria, maar je vindt dat in Lucas ook terug bij de herders die de eersten waren die over de komst van de Messias ingelicht werden. Verder zijn er de genezing van

de verlamde, de roeping van Levi, de zondares die de voeten van Jezus waste, de verloren zoon, de kinderen, de arme Lazarus, de tollenaar die zich onwaardig achtte om tot God te naderen, de melaatsen...

Jezus zelf verpersoonlijkte dit principe door Zijn geboorte in een stal, of waarschijnlijker nog in open lucht, door de intocht in Jeruzalem op een ezelsveulen, door Zich te vereenzelvigen met de zwakken en natuurlijk door Zijn lijdensweg en kruisdood, de grootst mogelijke vernedering.

Ik wil zo graag dat mensen me knap, verstandig, welvarend vinden. Dat verlangen om bij iedereen goed over te komen is een hinderpaal in mijn

getuigenis van het evangelie. Ik weet dat de meeste mensen er niet zitten op te wachten dat ik over mijn geloof en mijn Heiland spreek, en daarom hou ik me gedeisd. Om niet uitgelachen of geminacht te worden. Terwijl mijn geloof toch het kostbaarste is wat ik heb. Gelukkig heb ik ooit wel de uitnodiging aangenomen om tot de Heer te gaan. Daarvoor heb ik me diep moeten vernederen door op mijn knieën te gaan en te zeggen: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen U." Gaan inzien dat je verloren bent en zondig, en je zondigheid gaan belijden is een daad van zelfvernederen die niet evident is, maar wel de moeite waard. De wetenschap dat je gered bent en dat je zonden vergeven zijn, geeft een onbeschrijfelijke vreugde. Sindsdien heb ik geleerd dat nederigheid een kostbare eigenschap is, en dat dienen vaak waardevoller is dan gediend te worden. In conflicten met familie of in de kerk moet je gaandeweg leren om nederig te zijn, je fouten toe te geven, je ongelijk te bekennen, zelfs wanneer je meent gelijk te hebben. Vergeving vragen is een daad van nederigheid die niet iedereen in zich heeft, maar God vraagt het wel van ons. Van harte vergeving schenken is een daad van nederigheid, maar is er iets wat mooier

is? Christus schonk ons van harte vergeving voor onze zonden uit verleden, heden en toekomst. Wanneer wij anderen vergeven, denken we dat we door het stof moeten, maar vreemd genoeg is het omgekeerde waar, je komt er opgelucht en afgestoft uit. Het werkt bevrijdend. Gaandeweg leer je mensen anders bekijken, met de ogen van Christus, met respect en bewogenheid. Dat is niet evident en gaat soms gepaard met innerlijke strijd, maar vreemd genoeg word je daar niet minder van. Integendeel! Indien nederigheid een kenmerk is van het karakter van de Heer die we liefhebben, dan wordt het hopelijk ook een kenmerk van ons karakter.

Treed dus in de voetsporen van Hem Die geen enkele zonde beging en over Wiens lippen geen leugen kwam. Hij werd gehoond en hoonde zelf niet, Hij leed en dreigde niet, Hij liet het oordeel over aan Hem die rechtvaardig oordeelt.⁵

Laat onder u die gezindheid heersen die Christus Jezus had. Hij Die de gestalte van God had, hield Zijn gelijkheid aan God niet vast, maar deed er afstand van. En als mens verschenen, heeft Hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis.

Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen in de hemel, op de aarde en onder de aarde, en elke tong zal belijden: "Jezus Christus is Heer."⁶

Jacques Rommel

Bijbelcitatien

- 1 boek Lucas, hoofdstuk 1:51-53
- 2 boek Lucas, hoofdstuk 1:25
- 3 boek Lucas, hoofdstuk 6:20-26
- 4 boek Lucas, hoofdstuk 14:9-11
- 5 boek 1 Petrus, hoofdstuk 2:21b-23
- 6 boek Filippenzen, hoofdstuk 2:5-11

Colofon...

Evangelische Volwassenen Werking vzw
afd. Wegwijzer

Coördinatie: Erik D'Joos
Witgoor 63
2250 Olen

Mail: info@weg-wijzer.net

Bestel: bestel@weg-wijzer.net

Web: www.weg-wijzer.net

Redactie: Erik D'Joos, Johan Leroy,
Yvan Thomas, Martin
Turner, Ann Van der Flaas.

Correctie: Ann Vermeersch
Eindcorrectie: Marijke Verbrigghe

Vormgeving: Jehtron Wervik

© Overname van artikelen is mogelijk, mits
voorafgaande toestemming van de uitgever.

Reacties kunnen via mail ons toegestuurd
worden naar info@weg-wijzer.net